

РЕШЕНИЕ

№ 7317

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8788** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на РАКОМ НТ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. Л.-запад разширение, [улица], представлявано от управителя си М. Н. Т., подадена чрез Адвокатско дружество Б. И Т., представлявано от адв. Т. П. Т., с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, срещу Ревизионен акт № Р-22221921006467-091-001/30.05.2022 г., издаден от В. Г. П. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т. – орган, възложил ревизията, и С. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1276/15.08.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ДОДОП – С. при ЦУ на НАП).

С жалбата се навеждат доводи, че оспорваният РА е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че органите по приходите са направили изводи във връзка с облагането на жалбоподателя, като са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика. Твърди се, че изводите на ревизиращия екип за липса на реални доставки от посочения доставчик не са подкрепени с никакви конкретни доказателства, а от друга страна, жалбоподателят е представил всички възможни такива, които са в неговата

правна и фактическа власт, за да докаже действителното извършване на услугата по СМР. В тази връзка жалбоподателят сочи договор с МИТ Г. ЕООД, фактури и приемо-предавателни протоколи, протокол обр. 19, доказателства за плащане на доставката, извлечения от счетоводството, от които е видно отразяването им. Твърди се, че същите са отчетени и при доставчика. Оспорват се доводите на органите по приходите, като се сочи, че законът не поставя изискване за доказване на реалност на предходни доставки, нещо повече – това противоречи на европейската съдебна практика и на тази на ВАС. Жалбоподателят поддържа, че липсват данни да е участвал в данъчни измами, поради което отказът за приспадане на данъчен кредит е незаконосъобразен. Позовава се на практика на Съда на ЕС – решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Изразява искане за отмяна на РА в обжалваната част.

В проведени по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки с допълнително развити аргументи. Претендира разноси за платена държавна такса и възнаграждение на вещо лице за изготвяне на експертиза.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, се представлява по делото от юрк. Й., който оспорва жалбата. Твърди, че РА е законосъобразен и обоснован по съображенията, изложени в решението на органа. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221921006467-020-001/17.11.2021 г., връчена по електронен път на 25.11.2021 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22221921006467-020-002/22.02.2022 г., издадени от В. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т., е възложено извършването на ревизия на РАКОМ НТ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периода от 01.07.2021 г. до 31.07.2021 г. Определен е срок за приключване на ревизията до 21.04.2022 г. със ЗИЗВР на основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК. Възложителят на ревизията е оправомощен като компетентен орган на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП, Заповед № РД-01-787/08.11.2021 г. на директора на ТД на НАП - С. и Заповед № З-ЦУ-3341/16.11.2021 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП.

Процесната ревизия е първа по ред за определяне на данъчните задължения на жалбоподателя за периодите, посочени в ЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221921006467-092-001/05.05.2022 г., в който подробно са описани извършените в хода на ревизията процесуални действия и констатиранията от ревизиращия екип факти. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е подало писмено възражение срещу РД.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) №

P-22221921006467-040-001/23.12.2021 г. Представените документи и обяснения са описани и коментирани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на ВИАВЕН ЕООД /доставчик/ и на физическите лица Н. М. С., В. И. Н., Х. М. А. и Р. Д. С.. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи /ПИНП/ и описани в РД.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа до лица, държавни и общински органи и са получени отговори от Столична Община – район Л. /МДТ/, Агенция по геодезия – район Л. и Агенция по вписванията [населено място].

С Протокол № 01327314/28.04.2022 г. са приобщени документи на задълженото лице, събрани в хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с Протокол № П-22221921111155-073-001/17.12.2021 г., както следва:

- протокол от извършена насрещна проверка на МИТ Г. ЕООД, ведно с всички събрани документи към него;

- протокол № П-22221921111155-073-001/17.12.2021 г. относно РАКОМ НТ ЕООД, ведно с документи и обяснения предоставени от дружеството във връзка с доставките от МИТ Г. ЕООД и ВИАВЕН ЕООД.

- декларация от Н. С. З. – собственик на ЕСТИЙМ К. ЕООД, с ЕИК[ЕИК], относно начина на намиране на доставчика РАКОМ НТ ЕООД за покупка на недвижим имот.

С Протокол № 1327107/22.02.2022 г. е документирано посещение в счетоводството на дружеството, находящо се в [населено място], [улица], при което е извършен преглед на наличните в счетоводството първични счетоводни документи и регистри за ревизирания период. Представени са допълнително документи, описани в протокола.

Ревизията приключва с РА № P-22221921006467-091-001/30.05.2022 г., издаден от В. Т. П. – орган, възложил ревизията, и С. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на ревизираното лице по електронен път на 31.05.2022 г.

С РА за данъчен период м. 07.2021 г. поради липса на реално извършени доставки е отказано на РАКОМ НТ ЕООД правото на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 86 205.47 лв. по фактури, издадени от МИТ Г. ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и ВИАВЕН ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви в размер на 6 920.94 лв.

РА е оспорен по административен ред на основание чл. 152 и сл. от ДОПК. Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1276/15.08.2022 г. на директора на ДОДОП – С. при ЦУ на НАП, с което същата е частично уважена. РА е отменен в частта относно отказано право на данъчен кредит по фактурата, издадена от ВИАВЕН ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. В останалата част, касаеща отказано право на данъчен кредит по доставка от МИТ Г. ЕООД, с ЕИК[ЕИК] РА е потвърден. В решението са изложени мотиви, че в действителност процесните услуги по фактурата, издадена от МИТ Г. ЕООД, може да са били реално получени от ревизираното лице, но не от посочения във фактурата доставчик. В тази връзка е посочено, че правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни, съответно получател и доставчик и наличието на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, включително реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни. На следващо място, се излагат аргументи, че не е възможно жалбоподателят, като получател по спорните фактури, да не знае, че участва в привидна сделка, чиято цел всъщност е неправомерно ползване на правото

на приспадане на данъчен кредит. Поради това липсват основания за начисляването на ДДС от този доставчик, респективно за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Решението на директора на ДОДОП – С. е връчено на РАНКОМ НТ ЕООД по електронен път на 15.08.2022 г., видно от удостоверение за активиране на електронната препратка на електронното съобщение на л. 19 от делото.

РА е оспорен в потвърдената част по съдебен ред пред Административен съд София-град чрез ДОДОП – С. при ЦУ на НАП с жалба вх. № 53-04-722 от 18.08.2022 г.

По делото са приобщени материалите от ревизионната преписка.

Във връзка с доказателствено искане на жалбоподателя е назначена съдебно-счетоводна експертиза с поставени от същия задачи съгласно молба от 13.12.2022 г. на л. 80 от делото. Изготвеното заключение е прието от страните без оспорване след изслушване на вещото лице П. К. по реда на чл. 200 от Гражданския процесуален кодекс. Заключение е изготвено от вещо лице с необходимата компетентност, липсват данни за заинтересованост на същата от изхода на делото, отговорено е на поставените въпроси по ясен и недвусмислен начин, поради което съдът намира, че следва да го кредитира в относимата към съдебния спор част – а именно относно фактурата, издадена от МИТ Г. ЕООД.

Съгласно заключението на експертизата процесната фактура № 0...017/01.07.2021 г., издадена от МИТ Г. ЕООД е осчетоводена както при жалбоподателя, така и при доставчика, сумата по нея е платена с остатък от 100 лв. Установено е, че документираната с фактурата доставка се използва за икономическата дейност на жалбоподателя, тъй като предметът ѝ е СМР в използван за дейността му обект – земя, сграда – офис и съоръжения за производство, като наред с това в относимия период не са получени идентични доставки от други лица.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в срока и по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с правен интерес от оспорване, като адресат на РА, с който в негова тежест са определени задължения, и след изчерпване на административния ред за обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение срещу РД.

В случая РА № Р-22221921006467-091-001/30.05.2022 г. е издаден от следните органи по приходите: В. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – В. Т. – орган, възложил ревизията, и С. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т. – ръководител на ревизията.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ДОПК „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този

кодекс по отношение на юридически лица е ТД на НАП, където е седалището им. Седалището на ревизираното търговско дружество е в [населено място], съгласно съответното вписване в Търговския регистър при Агенция по вписванията. Следователно в случая териториално компетентна е ТД на НАП – С.. От друга страна, органът, възложил ревизията, заема длъжност в ТД на НАП – В. Т..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалището на търговското дружество. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени предпоставки.

Предвиденото в чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган гласи, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

В настоящия случай със Заповед № З-ЦУ-3287/08.11.2021 г., издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК от заместник-изпълнителния директор на НАП, издадена при условията на делегация на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК съгласно Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, която е служебно известна на съда, е определено, че спрямо В. Г. П. – началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – В. Т., не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8. В приложение към Заповед № З-ЦУ-3341/16.11.2021 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП е определено, че по отношение на РАКОМ НТ ЕООД са компетентни служителите на ТД на НАП – В. Т., посочени в горесцитираната заповед, а функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК следва да изпълняват началниците на сектори и определените със заповед на директора на ТД на НАП - С.. Възложителят на настоящата ревизия – В. П., е поименно определен за компетентен орган със Заповед № РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. (т. I.9.).

С оглед на горното е спазен редът по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП за оправомощаване на органи по приходите от една териториална дирекция да извършват действия и да издават актове по ДОПК спрямо лица, по отношение на които е компетентна друга ТД на НАП. Издадена е заповед на оправомощено от изпълнителния директор на НАП лице за определяне на конкретни служители, за които не се прилага чл. 8 от ДОПК, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Следователно, оспорваният РА е издаден от компетентен орган – определените с горните заповеди възложител и ръководител на ревизията.

Спазена е предвидената в закона писмена форма – РА е издаден като електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис от компетентните органи – възложителя и ръководителя на ревизията. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ писмената форма се счита за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ

електронно изявление. Съгласно представени писмени доказателства, съдържащи изображение на извършена проверка за валидност на квалифицираните удостоверения на квалифицираните електронни подписи на органите по приходите, участващи в процесната ревизия, се установява, че към датите на възлагане на ревизията, както и издаване на РД и РА, възложителят и ръководителят на ревизията са притежавали валидни удостоверения за квалифициран електронен подпис, с които са подписани издадените в хода на ревизията документи, включително РА.

РА е мотивиран с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и разпоредителна част в табличен вид с посочени правно основание, период, вид и размер на данъчните задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Ревизията е извършена и приключила в предвидените в закона срокове. ЗВР № Р-22221921006467-020-001/17.11.2021 г. е връчена на 25.11.2021 г. на ревизираното лице по електронен път съгласно представени доказателства за потвърждение от същото за получаване на електронно съобщение с приложена ЗВР с горепосочения номер (на л. 28), като от този момент тече 3-месечният срок по чл. 114, ал. 1 от ДОПК за извършване на ревизията. Същият е удължен до 21.04.2022 г. със ЗИЗВР № Р-22221921006467-020-002/22.02.2022 г., издадена от оправомощен орган, на основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК. РД е издаден на 05.05.2022 г. в установения в чл. 117, ал. 1 ДОПК срок, а РА е издаден на 30.05.2022 г. Следователно, в случая ревизията е приключила в предвидените в чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК срокове.

Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Всички данни и материали, приложени към преписката, са събрани по реда на ДОПК и не се нарушени правата на ревизираното лице в производството.

По материалната законосъобразност на РА:

С РА в оспорваната част на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 57 474.47 лв., произтичащи от отказано право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г. с данъчна основа 287 372.40 лв. и предмет „СМР по договор“, издадена от МИТ Г. Е.. Между страните се спори изпълнени ли са от жалбоподателя условията за приспадане на платения по тази фактура данък.

Установено е, че основната дейност на дружеството през ревизирания период е строителство на телекомуникационни съоръжения. РАКОМ НТ ЕООД е изпълнител по договори за технологичен монтаж на сателитни и радио базови станции, преносни системи, цифрови телевизионни предаватели, тяхното тестване и въвеждане в експлоатация. Основни възложители са ХУАУЕЙ Т. БЪЛГАРИЯ ЕООД, БТК ЕАД, мобилни оператори /А1, Теленор и Виваком/. Дружеството има удостоверения за дейността, издадени от К. на строителите в България.

Дейността е осъществявана от собствен офис, находящ се на адрес: [населено място], [жк], [улица].

В хода на ревизията е установено, че клиенти на дружеството през

ревизирия период са ЕСТИЙМ К. ЕООД и контрагенти от Германия.

РАКОМ НТ ЕООД е отчело продажба на земя и сграда с получател ЕСТИЙМ К. ЕООД по фактури: № [ЕГН]/05.07.2021 г. с данъчна основа от 684 540.50 лв. и начислен ДДС в размер на 136 908.10 лв., както и № [ЕГН]/05.07.2021 г. с предмет продажба на офис сграда на стойност 1 525 547.40 лв. /освободена доставка/. Собствеността е прехвърлена с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 41, том II, рег. № 3243, дело 195 от 2021 г. от 01.07.2021 г. Продадената сграда представлява комплексна сграда с офиси, складова база и автороботилница. Същата е освободена доставка съгласно чл. 45, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност, тъй като не е нова. Имотът е придобит през 2001 г., има разрешение за строеж № 43/22.01.2003 г., въведена е в експлоатация с решение № 246/07.06.2004 г.

Не са установени основания за корекция на начисления от жалбоподателя данък.

В хода на ревизията от РАКОМ НТ ЕООД са представени процесната фактура и договор № 1/03.05.2021 г. за изпълнение на СМР, сключен с изпълнителя МИТ Г. Е.. Предмет на договора е извършването на строително-монтажни работи на поземлен имот с адрес: [населено място], [жк], [улица], с площ по скица 1 958 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг вид обществен обект, комплекс. Общата стойност на договорените работи възлиза на 300 000.00 лв. без ДДС, като същата е прогнозна, изчислена на база договорените единични цени на предварително зададени площи. Съгласно договорните условия окончателната цена ще бъде определена съобразно реално изпълнените и актувани работи по единични цени. В тази връзка е представена оферта от изпълнителя на стойност 183 007.50 лв. с посочени единични цени за изпълнение по дейности. В същата е посочено, че цените включват всички разходи по изпълнение на обекта на поръчката – цена на вложените материали, извършени работи и разходи за труд, механизация, енергия, складиране, отстраняване на дефекти в гаранционния срок, както и печалба за изпълнителя.

Падежът на задължението за плащане на цената е определен на 100 % в срок до 60 дни от издаване на обекта. Уговорено е плащанията да се извършват срещу фактури и по банков път.

За доказване изпълнението на договорените услуги са представени от жалбоподателя още в хода на ревизията писмени доказателства - протокол за предаване на строителна площадка от 03.05.2021 г., количествено-стойностна сметка, протокол образец 19 за извършени СМР.

Съгласно протокол за предаване на строителна площадка от 03.05.2021 г. възложителят предава, а изпълнителят приема строителна площадка за осигуряване фронт на работа на обект: складово помещение – поземлен имот с идентификатор 68134.4354.772 в [населено място], [улица], с площ по скица 1 958 кв.м. Същият съдържа подписи и печати на двете страни.

Представена е количествено-стойностна сметка /К./ за цитирания обект, в която са описани видовете подлежащи на изпълнение СМР: демонтажни работи, нови СМР /грундиране по фасади, доставка и направа на топлоизолация, доставка и монтаж на фасадна мазилка, доставка и монтаж на

Р. профили, хидроизолация, грундиране по вътрешни стени и тавани, вътрешно боядисване и др./.

Между страните е подписан протокол образец 19 за извършени СМР на процесния обект: складово помещение, находящо се в [населено място], [улица], с площ по скица 1 958 кв.м., съгласно който се съгласяват, че е изпълнена К. в срок и без забележки. Стойността на извършените СМР е в размер на 344 846.82 лв., с вкл. ДДС, като сумата е посочена общо с препращане към К./Приложение 1. Предвид изложеното с представения протокол обр. 19 е предаден на възложителя резултатът от изпълнение на договора, който е приет без забележки.

За изпълнение на насрещното задължение на жалбоподателя за заплащане на цената на извършените СМР са представени платежни нареждания за кредитен превод и банкови извлечения за извършени плащания от РАКОМ НТ ЕООД към МИТ Г. Е. на обща стойност 344 846.82 лв.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в ПИНП № П-22220621175787-141-001/19.11.2021 г., приобщен към процесната ревизия с протокол № 01327314/28.04.2022 г. Във връзка със спорната доставка освен гореописаните документи са представени още банкови извлечения за извършени плащания от РАКОМ НТ ЕООД, аналитични извлечения на счетоводни сметки 499, 602, 604, дневник на сметка 4111-контрагент РАКОМ НТ ЕООД, оборотни ведомости и главна книга за периода 01.01.2021 г. - 31.07.2021 г.

От МИТ Г. ЕООД са представени фактури за покупки на стоки и на транспортни услуги в периода на извършване на процесните СМР на обекта на РАКОМ НТ ЕООД от предходни доставчици - М. 55 ЕООД с ЕИК[ЕИК] и А. Т. 20 ЕООД с ЕИК 20641569. С фактура №[ЕИК]/04.05.2021 г. с данъчна основа 187 000.00 лв. и ДДС в размер на 37 400.00 лв., издадена от М. 55 ЕООД, е документирана доставката на строителни материали. Приложени са заявка и спецификация на стоките /грунд, мазилка, строителни материали/ към договор за доставка на стоки от 17.02.2021 г., както и приемо-предавателен протокол за предаване на същите, както и ЧМР за извършен транспорт с превозвач А. Т. 20 ЕООД, от която е видно, че получател на товара е МИТ Г. ЕООД.

В същия период МИТ Г. ЕООД е закупило строителни материали и по фактура №[ЕИК]/10.05.2021 г. на стойност 203 269.00 лв. и начислен ДДС в размер на 40 653.80 лв., издадена от М. 55 ЕООД. Към нея са приложени заявка, ведно със спецификация на стоките от 10.05.2021 г. към договор за доставка на строителни материали между същите страни от 17.02.2021 г., от които се установява, че предмет на доставката са еднокомпонентна еластична хидроизолация, уплътнителна лента ролка, строителни материали. Предаването на стоките е документирано с приемо-предавателен протокол и ЧМР с отразен превозвач А. Т. 20 ЕООД, от която е видно, че получател на товара е МИТ Г. ЕООД.

За доставката на транспортните услуги по горните товарителници са представени фактури №[ЕИК]/01.07.2021 г. и №[ЕИК]/01.07.2021 г., всяка с данъчна основа от 500.00 лв. и ДДС в размер на 100.00 лв., издадени от А. Т. 20 ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. Предмет на доставките са транспортни услуги с

маршрут Гърция – България. Приложени са заявки-договор за международен транспорт от 02.05.2021 г. и 2 броя СМР от 09.05.2021 г.

МИТ Г. ЕООД е представило също така банкови извлечения за извършени плащания към горните доставчици.

За да стигнат до извода, че доставката на СМР по процесната фактура към РАКОМ НТ ЕООД не е извършена в действителност от МИТ Г. ЕООД, ревизиращите са посочили, че при справка в системата на НАП органите по приходите са установили, че МИТ Г. ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 12.02.2021 г. и дерегистрирано на 24.03.2022 г. по инициатива на орган по приходите. Не е представена информация относно обекти за осъществяване на дейността от доставчика, финансирането му, материалната и техническата му обезпеченост. Посочили са, че видно от представената оборотна ведомост дружеството не притежава ДМА. Освен това от представените оборотни ведомости органите по приходите са установили, че за периода 01.01.2021 г. – 31.07.2021 г. дружеството няма отразени приходи от продажби на услуги, а единствените такива са формирани от продажба на стоки.

Установено е, че за периода м. 05.2021 г. - м. 07.2021 г. МИТ Г. ЕООД има сключени трудови договори с лицата Р. Д. С., Н. М. С., В. И. Н. и Х. М. А. /на длъжност общ работник/. На посочените физически лица са извършени насрещни проверки, резултатите от които са отразени в ПИНП и описани на стр. 9-10 от РД. Видно от установеното, Х. М. А. е декларирал, че не е сключвал трудов договор с МИТ Г. ЕООД и не е работил за това дружество. Р. Д. С. декларира, че е работил като строител в МИТ Г. ЕООД за периода 05 - 07.2021 г. на обект, находящ се в [населено място], а Н. М. С. и В. И. Н. не са открити.

На следващо място е прието, въз основа на представени от управителя на МИТ Г. ЕООД писмени обяснения, че извършените СМР са на територията на [населено място].

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са обобщили, че единственият обект, на който МИТ Г. ЕООД е извършвало СМР за периода, се намира в [населено място], както и че дружеството не е имало обекти в [населено място], където е недвижимият имот на РАКОМ НТ ЕООД. Прието е още че МИТ Г. ЕООД не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на доставката – СМР, а не са представени доказателства и документи за превъзлагане на услугата.

При така установената фактическа обстановка ревизиращите органи са формирали извода, че в случая се касае за относителна субективна симулация - налице е предметът на фактурираната услуга, но действителният доставчик не е посоченият във фактурата.

С оглед на горното и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 25, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 57 474.47 лв. по фактурата, издадена от МИТ Г. ЕООД.

Съгласно дадени в хода на ревизията писмени обяснения от управителя на МИТ Г. Е., на територията на [населено място] са осъществени СМР, съгласно сключен договор. Дружеството декларира предмет на дейност – търговия на едро и дребно със строителни материали, закупени от български доставчици.

Твърди се, че реализацията на стоките е на български контрагенти, на територията на страната. Транспортът е за сметка на МИТ Г. Е., като същите се доставят до клиента. Дружеството сключва договори за покупко-продажбата на стоки след предварителна заявка от клиентите. Стоките се доставят директно от складовото помещение на дружеството след подписване на приемо-предавателен протокол, с което се изчерпва предметът на сделките.

В хода на ревизията от РАКОМ НТ ЕООД са представени допълнителни обяснения с вх. № 2881/04.03.2022 г. относно доставката по фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г., издадена от МИТ Г. ЕООД. Управителят декларира, че съгласно сключения договор от 03.05.2021 г. РАКОМ НТ ЕООД приема условието на купувача на сградата и земята да се извърши оглед на имота и при установяване на проблеми, свързани с течове и други строителни проблеми, да бъдат отстранени за сметка на продавача. Извършените СМР са на територията на земята /облагаемата сделка с ДДС/, където е имало база от контейнери с метален покрив. Същите е следвало да се демонтират, негодните за ползване да се транспортират, покривът също е демонтиран и разчистен. Извършените СМР са свързани с временни, годни за ползване помещения – преместваеми контейнери и халета от леки материали, което се изразява в следните дейности: преместване и премахване на контейнери, премахване на метален покрив, ремонтни дейности на 2 бр. халета, хидроизолация и топлоизолация, СМР, свързани с укрепване на врати и прозорци.

В тази връзка е установено, че с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 41, том II, рег. № 3243, дело 195 от 2021 г. от 01.07.2021 г. е прехвърлена от жалбоподателя собствеността върху недвижим имот, находящ се в [населено място], [жк], [улица], представляващ земя, комплексна сграда с офиси, складова база и авторабилница. Същите са продадени на ЕСТИЙМ К. ЕООД. Установява се, че предметът на продажба съвпада с притежавания от жалбоподателя обект, представляващ земя и сгради, находящ се на адрес: [населено място], [община], с адрес [населено място], [улица], с площ по скица 1 958 кв. м., който същият използва за извършване на търговската си дейност. В тази връзка са издадени фактури № 0...03462/05.07.2021 г. и № 0...03461/05.07.2021 г. от РАКОМ НТ ЕООД за извършената продажба.

За осъществяване на сделката са ползвани посреднически и консултантски услуги от ВИАВЕН ЕООД съгласно договор за посредничество от 12.04.2021 г. между същия и РАКОМ НТ ЕООД. Уговорено е, че изпълнителят следва да предостави на възложителя консултантски услуги /изготвяне на договори, набавяне на необходимите документи - данъчни оценки, скици, кадастрални карти и т.н./, както и посредничество, срещу комисионно възнаграждение за проучване и осигуряване на клиент за горепосочения имот. Съгласно представени писмени доказателства - приемо-предавателен протокол от 01.07.2021 г., платежни нареждания за кредитен превод, банкови извлечения за извършени плащания към ВИАВЕН Е. и фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г. с предмет на доставката „посреднически услуги по договор“, издадена от ВИАВЕН ЕООД, е прието от органа по чл. 152 от ДОПК, че реално е

извършена доставка на фактурираната посредническа услуга по намиране на купувач на процесния имот и съдействие за подготовка на сделката.

Следва да се отбележи, че приемо-предавателният протокол за извършени посреднически услуги е подписан и от представляващия купувача – ЕСТИИМ К. ЕООД. В писмени обяснения на управителя на последното дружество е потвърдена сделката по прехвърляне на гореописаните имоти. Нотариалният акт за продажбата е официален документ с достоверна дата, поради което може да се направи извод, че процесните СМР с изпълнител МИТ Г. ЕООД са извършени в периода на същата, по-точно непосредствено преди нея. Следователно, твърденията на жалбоподателя във връзка с подготовката на недвижимия имот за продажбата му намират подкрепа в представените доказателства за осъществена такава с посочения от него купувач.

При тези фактически установявания съдът намира от правна страна следното: Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, вр. с чл. 69, ал. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. За упражняване на правото да приспадне на платения по получени доставки ДДС е необходимо данъчно задълженото лице да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред – по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател – чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

Не са спорни обстоятелствата, че процесната доставка е облагаема към датата на възникване на данъчното събитие, документирана е по реда на ЗДДС с издаване на фактура № 0...017/01.07.2021 г. от МИТ Г. ЕООД. Същата съдържа всички изискуеми реквизити съобразно изискването на чл. 7 ЗСч, чл. 114 от ЗДДС, съответно чл. 226 от Директива 2006/112, придружена е с приемо-предавателен протокол обр. 19, с който е предаден от доставчика на жалбоподателя резултатът от извършените услуги.

Съгласно заключението на експертизата процесната фактура № 0...017/01.07.2021 г., издадена от МИТ Г. ЕООД, е осчетоводена при жалбоподателя чрез отразяването ѝ в съответните счетоводни сметки. Дебитираны са сметки 602 „Разходи за външни услуги“ и 4531 „Начислен ДДС покупки“ и е кредитирана сметка 499 „Други кредитори“. Счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ е приключена с дебитиране на сч. сметка 611 „Разходи за основната дейност“ и кредитиране на сч. сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Фактурата е отразена и в счетоводството на доставчика съгласно записите в Главна книга Клиенти – РАКОМ НТ ЕООД за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., като са взети следните счетоводни операции: дебитиране на сч. сметка 411 „Клиенти“ с кредитиране на сметки 702 „Приходи от продажби на услуги“ и 4532 „Начислен ДДС Продажби“. Съгласно получени отговори от НАП вещото лице е констатирало, че фактура № 0...017/01.07.2021 г. е включена в дневника за продажби и справка-декларация по ЗДДС на МИТ Г.

ЕООД.

Безспорно е, че към датата на издаване на спорната фактура жалбоподателят и доставчикът имат регистрация по ЗДДС.

На база на анализ на събраните в хода на ревизията доказателства органите по приходите са изградили констатации за липса на реални доставки по процесната фактура, обосновани с това, че събраните доказателства не установяват доставчикът през процесните периоди да е разполагал с технически, материален и кадрови ресурс за извършването на фактурираните услуги.

В тази връзка следва да се посочи, че реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит на основание чл. 6, ал. 1, съответно чл. 9, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга, каквато съгласно чл. 8 от с.з. е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство.

Следва да се има предвид, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане. Това е и причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. При сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждаване на договорения резултат, докато при доставката по смисъла, вложен от законодателя в чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а следва да се установи нейното реално осъществяване - предаване на стоката или резултата от извършването на услугата. В този смисъл предаването на стоките или резултата от услугите следва категорично да е установено, за да се признае на получателя правото да приспадне платения във връзка с нея данък.

По аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки. С оглед на това доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. В този смисъл не е достатъчно само издаването на фактури, а те следва да са придружени от други документи, водещи да извода за реалност на извършените стопански операции. След като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за право на данъчен кредит, негово задължение е да притежава документи за реалното предаване на стоката или услугата.

Предметът на доставката, по която се претендира приспадане на данъчен кредит, определя обстоятелствата, които подлежат на доказване във всеки отделен случай.

В настоящия случай предмет на спорната доставка е извършването на услуга – СМР в недвижим имот, състоящ се от земя и сгради, за който е безспорно, че е собственост на жалбоподателя към датата на данъчното събитие.

Съгласно посоченото разпределение на доказателствената тежест, за да

обоснове правото си на данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже реалното изпълнение на услугата, т.е. съществуването на резултата от нея. В тази връзка настоящият състав намира, че предметът на доставката е индивидуализиран както в издадените от доставчика фактури, така и в представените протоколи обр. 19, които представляват приемо-предавателни протоколи за резултата от извършените в обекта СМР. Същите съответстват по вид и количество на уговореното между страните с оглед представената оферта на изпълнителя и количествено-стойностна сметка. Налице е съвпадение и относно местоположението на имота във всички представени писмени доказателства.

На следващо място, доказано е въз основа на представени доказателства от предходни доставчици, че МИТ Г. ЕООД е закупувало строителни материали, които е влагало в процесната доставка с оглед времето на издаване на фактурите от М. 55 ЕООД. За транспорта на същите от Гърция до България е ползвана транспортна услуга от А. Т. 20 ЕООД, за което са представени както доказателства за договорните отношение между страните (МИТ Г. ЕООД като възложител и А. Т. 20 ЕООД като изпълнител) – заявка-договор и фактури, така и такива за реалното извършване услугата – товарителници (ЧМР), в които като получател е посочен МИТ Г. ЕООД. Видно от положените подписи и печати в кл. 24 на товарителницата, стоките са получени от същото дружество. Съгласно записите в кл. 16 и кл. 23 превозвач е А. Т. 20 ЕООД. Датите на доставките на строителни материали съвпадат с времето на извършване на процесните СМР.

В случая органите по приходите твърдят, че услугата е предоставена, но не от посочения в нея доставчик. За да мотивира липсата на реално извършена доставка от посочения във фактурата неин издател, органът по приходите се позовава на липсата на установен обект на доставчика, от който извършва дейността си, липсата на кадрова обезпеченост за предоставяне на услугите и на доказателства за превъзлагането им на подизпълнител. Органите по приходите са приели, че за фактурираната ремонтна дейност не са представени доказателства за вложения труд от изпълнителя от конкретни лица, назначени на подходяща длъжност. Сочи се, че при извършени насрещни проверки на лицата, назначени от МИТ Г. ЕООД, не е установено същите да са положили труд на процесния обект. На първо място, следва да се уточни, че двама от четиримата работници не са намерени на известните адреси и съответно не са представили писмени обяснения. В тази връзка следва да бъде подчертано, че трудностите в процеса по събиране на доказателства при доставчиците не могат да се тълкуват във вреда на ревизираното лице. Обстоятелството, че по делото в главното производство не е установено, че доставчикът е разполагал с необходимия персонал, материал, активи, разходи за услугата, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит. Този извод противоречи на Директива 2006/112/ЕО, както и на практиката на СЕС, според която добросъвестният получател по облагаема доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ за признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик.

Получателят по съответната доставка, за да упражни правото на данъчен кредит, е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за предходни доставки, за неговата кадрова и материална обезпеченост да изпълни доставката, както и относно счетоводното отчитане на доставките при него, не може да се вменява в доказателствена тежест на получателя на доставката. Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, вкл. да доказва тяхната обезпеченост да извършат доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11 и др.

Практиката отразява разбирането, че не може получателят на доставките да бъде задължен да доказва, респективно да е отговорен за действия и/или бездействия на доставчика си, включително с какви работници е работил доставчика, дали е спазил трудовото и осигурително законодателство, дали е имал на разположение складове и бази за съхранение на доставените стоки, как е водил счетоводната си отчетност и др., когато няма данни за измамни действия от ревизираното лице, съответно за знание или участие в такива действия /решение по дело С-324/11 на СЕС/.

Съгласно гореизложеното липсата на доказателства за наличието при доставчика на персонал с подходяща квалификация не е основание за направения от органите по приходите извод за нереалност на процесните доставки. Последното не следва да се доказва от жалбоподателя, който носи доказателствената тежест да представи категорични доказателства, че е получил предмета на доставката, а не начинът, времето и ползваните от доставчика материали и персонал.

В случая това е установено по делото въз основа на констатираното съответствие на извършените СМР услуги като резултат, конкретизирани по вид и количество чрез представените двустранно подписани протокол обр. 19, количествено-стойностна сметка, оферта и договор за възлагането им, чиято автентичност не е оспорена по делото. Във всеки от тези документи като страни са посочени, от една страна – жалбоподателят РАКОМ НТ ЕООД като възложител, и от друга – МИТ Г. ЕООД като изпълнител. Доказателственият материал по делото следва да се цени като съвкупност и в този смисъл изводът за извършването на процесната доставка именно от посочения във фактурата доставчик или от друго неизвестно лице следва да се основава на цялостен и комплексен анализ на същия, а не на един единствен източник на информация, какъвто са обясненията на управителя на доставчика. Следва да се отбележи, че в последните не се сочи, че не са извършвани СМР за РАКОМ НТ ЕООД на територията на [населено място]. При положение че не е оспорено авторството на горепосочените писмени доказателства, които са подписани и от представляващия МИТ Г. ЕООД, съответно същите не са изключени от доказателствения материал, то изводите касателно спорното право следва да се основават и на тях.

В решение на СЕС от 13.02.2014 г. по дело С-18/13 Съдът изрично е приел, че

обстоятелството, че по делото в главното производство доставената услуга не е била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимия персонал, материал, активи, разходи за услугата, липса на оправдание в счетоводната документация или се оказва, че някои от документите не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит.

В процесния случай жалбоподателят е ангажирал доказателства, свидетелстващи за реалното извършване на декларираната доставка на строително-ремонтни услуги, като същите са в логическа последователност и обвързаност помежду си. Съдът приема, че по делото са налице доказателства за наличие на облигационна връзка между жалбоподателя и доставчика, включително за осъществен процес на преговори, видно от представена оферта и количествено-стойностна сметка, индивидуализиран е предметът на доставката в същите, както и в издадената фактура, както по вид, количество и цена, така и по отношение на обекта, където са извършени същите. На следващо място, налице са безспорни доказателства, в смисъл че са изпълнение на място възложените СМР, описани в протокол обр. 19 за приемане на работата от възложителя и жалбоподателя в настоящото производство, които съвпадат с възложените такива съгласно горепосочените оферта и К.. Налице е също така логическа последователност по дати, вид и количество на предмета на доставка – услуга по СМР, във всички придружаващи процесната фактура документи. Следва да се подчертае отново че всички гореизброени документи съдържат подписи и печати на МИТ Г. ЕООД като изпълнител на възложените СМР.

В хода на ревизията са представени доказателства за извършено плащане от страна на жалбоподателя по процесната фактура, което не се оспорва от органите по приходите. В съдебното производство е констатирано от вещото лице въз основа на представени платежни документи, че сумата по фактурата е платена по банков път, като има неплатен остатък в размер на 100 лв., който е незначителна част от общата ѝ стойност.

Наред с това процесната доставка е използвана за извършване на облагаеми доставки от жалбоподателя, тъй като е свързана с ползвания от дружеството имот - офис сграда, земя и прилежащи помещения с производство и търговско предназначение, от който извършва икономическата си дейност. Последното се потвърждава и от заключението на назначената по делото ССЧЕ.

Съгласно дадените от Съда на ЕС тълкувания на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО на Съвета в горепосочените решения по съединени дела C-80/11 и C-142/11, както и по дело C-324/11, не се допуска национална практика за отказ от право на приспадане на данъчен кредит поради извършени нарушения от доставчика или негови доставчици или поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурите е разполагал със стоките, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на данъка, или поради това че не притежава други документи извън фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, когато са изпълнени

процесуалните и материалноправни предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Също така не се допуска данъчен орган да откаже правото на приспадане на дължимия или платен ДДС за предоставени на данъчно задълженото лице услуги, поради това че доставчикът не е декларирал наетите от него работници или поради това че получателят не е проверил дали между наетите работници и издателя на фактурата е съществувало правоотношение, без да доказва въз основа на обективни данни, че това лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или друг субект нагоре по веригата (от диспозитива на решение по дело С-324/11). Ако поради нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави, че е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС. В настоящия случай това не е установено.

Всички изложени съображения относно липсата на доказателства за техническата, материална и кадрова обезпеченост на доставчика сочат към твърдения, че ревизираното лице е недобросъвестно, тъй като е знаело, че участва в симулативна сделка. Тези твърдения обаче следва да бъдат установени въз основа на обективни данни от страна на ответника, които еднозначно да сочат, че на ревизираното лице са били известни обстоятелствата за некоректно поведение на прекия му доставчик, както и за намерение за нанасяне на вреда на публичния фискален интерес, а такива доказателства по делото не са ангажирани по отношение на спорните доставки.

Практиката на СЕС е последователна в разбирането, че на изследване подлежи пряката доставка и именно за нея националната юрисдикция дължи преценка на всички доказателства и обстоятелства, в съответствие с националните правила за доказване /Решение на СЕС по дело С-78/12 г./. Съдът намира, че въз основа на представените доказателства липсват основания да се предполага, че процесната доставка по фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г. е предоставена не от МИТ Г. ЕООД, а от друго лице. Освен това съгласно заключението на експертизата през ревизирания период няма информация жалбоподателят да е получил услуги с идентичен предмет от други доставчици.

С оглед всичко гореизложено и при съвкупна преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, извършени от посочения във фактурата субект, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г., издадена от МИТ Г. ЕООД. Следователно, оспорваният в настоящото производство РА е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски по делото е

основателно. Следователно, ответникът следва да му заплати 50 лв. за държавна такса и сумата от 800 лв. за платено възнаграждение за вещо лице във връзка с назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на РАКОМ НТ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], **Ревизионен акт** № Р-22221921006467-091-001/30.05.2022 г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В. Т. – орган, възложил ревизията, и С. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1276/15.08.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, относно отказано право на данъчен кредит в размер на 57 474.47 лв. по фактура № [ЕГН]/01.07.2021 г. с данъчна основа 287 372.40 лв., с предмет „СМР по договор“, издадена от МИТ Г. ЕООД и лихва в размер на 4614,29 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на РАКОМ НТ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. Л.-запад разширение, [улица], сумата от 850.00 (осемстотин и петдесет) лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: